

Pro-Decanus Collegii Philosophici In Academia Ienensi Wolfgangus
Heider M. L. S. P. : Bonos Viros, qui commune sunt bonorum, vivos
approbari velle, & mortuos laudari deb ere, Pescennius Niger dixisse
fertur, & recte quidem dixisse ... P.P. 25. Aprilis 1619.

[Jena]

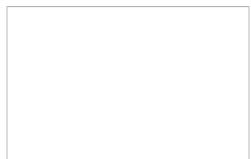
Heider, Wolfgang

Phil 2° 00268/02 (117)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00006788

urn:nbn:de:urmel-9bffc537-1d32-4364-94d8-16b95911087a7-00006087-12

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

PRO-DECANUS COLLEGII PHILOSOPHICI
IN ACADEMIA JENENSI
WOLFGANGUS HEIDER M.
L. S. P.

BOnos Viros, qui commune sunt boorum, vivos approbari velle, & mortuos laudari debet, et
cenius Niger dixisse fertur, & recte quidem dixisse. Ethoc quidem honoris virtute & bene-meritis deferendum, primo quidem memorie & gratitudinis causa, tunc vero imitatione honestissimae gratiae: cum vix dici possit, quantoper animi posterorum generosi, qui non humi repere, sed evolat sursum cupunt, majorum exemplis cum Scipione ad virtutem incitent studium, ad praeciaras actiones inflammarunt, ad omnem laborem & periculorum genus rapiantur. Memoriam vero magnorum virorum celebrari, & omnem ad posteritatem transmitti statutis, picturis, & lepulchrorum substructionibus, ac Maufoalais decorum quidem est, & magnificum, sed literarum conlectari monumentis longe praclarius cordatos apud viros, cum nullis & temporum, & locorum terminis continuare haec gloria, nullis metis circumstributari. Neque vero nupera & nova memorie literaria est confusa, sed illarum est rerum numero, quibus verisimile prædicare possit illud Poëta: moribus antiquis res stat Romana viris. David illi virorum, qui factus & factus erat ad divinas voluntatis effigiem, & flebilibus modis deploravit Saulis & Jonathæ interitum, & egregia facinoræ verissimis laudibus adiungit. Ceterum extulit. Et Iohannes Rexille Regum multissimum, & certe, uti quidem nobis videtur, & atate longiore, & diuturniore Imperio, & meliore fortuna dignus, cum appetisset, quis tum fuit, quin non nianias exequiales scriberet, non lesus decantaret, non integraret querelas, non lachrymas suas optimi Regis cineribus extet, & reliquias Encomiis facile principem locum obtinuerit. Laudem itaque mereor & omnium bonorum *Imaginarias Ornamenta* & *Amplissima* *Juveni* D. *JOHANNES JACOBUS AGRICOLA Lipsiensis LL. Stud.* qui supremum pictaris officium exhibiturus *Amplissimo*, & *Excellentissimo* *Viro* Dn. *OSWALDO HILLIGER* O, quondam U. J. D., bac in Academia Professori publico, & *Dicasterii Affessori* dignissimo, eis in memoriam & honorem scriptis Orationem funebrem, quæ defuncti laudes, & laudes quidem ab omni assentatione alienissimum complexus est. Scimus enim qualis & quantum fuerit hic Collega nostrar in prima virilis atratis limine, & animis praecipere hanc difficile fuit, quam uberrima leges messem, si maturare fecerit licuisset, expectare potuerimus. Sed ferenda *pugnare*, neque Viro optimo sempernia quis invidenda. Oratio parentalis, quam diximus, die castro hora IX. matutinam recitaribit, quam ad Panegyricum ut omnes Academia nostra cives summi, medi, & infimi, frequentes confluant, & rogamus officiosè, & hor tamur amici. Neque dubitamus, quin hoc honoris defuncto habituri sint omnes, qui bonos aniant viros, qui virtutem & erudit ionem venerantur, qui gloria posthumæ sunt appetentes, qui præter honestam nominis memoriam hac in vita vanitatem vanita tum omnia esse dicunt. P. P. 25. Aprilis 1619.

Typis JOHANNIS BEITHMANNI.

urn:nbn:de:urmel-9bffc537-1d32-4364-94d8-16b95911987a7-00006087-28